

DE BOUWKUNST VAN FRANKRIJK IN DE TWEEDE HELFT DER 17e EEUW

*Allegorie op de Academies,
gravure van Séb. Le Clerc*

of de kennis der bouwmaterialen veronachtzaamden. Wij weten van hun studies en hun onderzoekingen aan de Notre-Dame, aan de Abdijkerk van Saint-Denis, aan Saint-Germain des Prés, aan de kasteelen van Ecouen en Gaillon. Ook bewaren de Academie-verslagen berichten over bezoeken aan de groeven in de omstreken van Parijs en over beschouwingen omtrent de waarde van verschillende steensoorten. Maar toch, de „Orden” waren het meest geliefde discussie-onderwerp. In Blondel's theorieboeken leest men, dat men moet maken „un bon bâtiment, solide, commode, sain, agréable,” en met een behoorlijk plan. Maar dat alles doet hij toch betrekkelijk snel af, om over te gaan tot de „Orden”, „la plus noble et la plus considérable, qui s'applique à l'ornement des façades.”

En dat Dorisch, Ionisch en Corinthisch moet men bestudéeren; van 't kijken alléén kan men het niet hebben. Blondel schrijft in zijn *Cours d'architecture*: „Comme la seule veue de tous ces édifices (gebouwd onder Louis XIV) ne donne que de faibles instructions, si ceux qui se sont avancez dans la connaissance de cet art n'en expliquent les beautez, V. M. par une magnificence digne d'elle, a établi dans Paris l'Académie royale d'architecture, pour y faire enseigner publiquement les règles de cet art, tirées de la doctrine des plus grands maîtres et des exemples des plus beaux édifices qui nous restent de l'antiquité.”

Nu gaf die „antiquité” ook geen mathematische zekerheid en eigenlijk evenmin Vitruvius, die op zeer vele plaatsen onduidelijk was en wiens geschriften men zonder de bijbehorende afbeeldingen had teruggevonden. Zoo kon er dan een æsthetische bijbelkritiek ontstaan. Gelukkig! Want dat heeft de zaak levend gehouden. De opmetingen aan de Romeinsche tempelresten gaven allerlei verschillen; hun maten klopten onderling